Who is the מאך תנא – מאך תנא

OVERVIEW

The awas states that if one damaged נכסים שאין בהן מעילה, he is חייב, he is חייב. The inference is that even though they are אַקדש (to some extent) but since אין בהן מעילה you are חייב. The אמרא then asks, 'who is the מגרא 'that maintains that you are חייב for damaging such הקדשות where there is no חיוב מעילה (if you derive benefit from them). There are הקדשות for which there is no חיוב מעילה according to all opinions. Why does the מאך מגרא ask מגרא אונספות (מאן תנא ask מוספות) אונספות resolves this issue.

- כלומר בהו מעילה כגון קרקע ההקדשות דלית בהו מעילה בא ליה דלא בא ליה דלא בא ליה בהו מעילה בהו מעילה בהו פשיטא ליה דלא שמנה (מאן תנא) meant as follows: it was certain to the questioner that the of the משנה when he stated נכסים שאין בהן מעילה did not intend to exclude those קרבן מעילה for which there is no obligation of a קרבן מעילה.

The reason we cannot say that the משנה meant this is -

דכיון דהם נכסי גבוה מעילה לא מעלה ולא מורדת: For since they are the property of הקדש, whether or not there is מעילה does not add nor diminish the liability for this act of היוב הקדש property, there is no חיוב מעילה, regardless that there is no היוב מעילה. ^{5}

SUMMARY

Articles which belong to הקדש are certainly excluded from receiving payment for damages suffered (regardless if there is a היוב מעילה or not).

THINKING IT OVER

If the משנה did not mean to exclude קרקע (which is a הקדש שאין בה דין מעילה), why indeed did the משנה state דין מעילה?!

 ^{1} It would seem that if they were damaged, the מזיק would be הייב (according to our משנה).

² The term כלומר indicates that רש"י, etc.) intends to resolve a difficulty in the apparent understanding of the גמרא. See 'Overview' for an explanation of this difficulty.

The term 'exclude' ('למעט') is used here to mean to exclude them from the פטור of being מזיק נכסים שיש בהם מעילה; and have the חייב and nire this is נכסים שאין בהם מעילה.

⁴ If someone derived benefit from קרקע that belongs to הקדש, the usual rules of מעילה do not apply. תוספות claims that we cannot say that this is what the משנה was referring to when it stated נכסים שאין בהן מעילה, that one is חייב if he damaged קרקע של הקדש since there is no דין מעילה.

⁵ See תוספות ו,ב ד"ה שור מקדיש קרקע, etc. it leaves the רשות בעלים completely and it now belongs to הקדש. [See however the מהרש"ל a concerning the רש"י ד"ה שור However the משנה could be referring to קדשים קלים which do not belong to מקדיש to bring it for a קרבן. (as of yet [according to מקדיש to bring it for a קרבן.